

Γέρων Αυξέντιος Γρηγοριάτης († 1892 - 1981).

Μέρος Δ'

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[ΚΑΜΠΑΝΕΣ](#) Καμπαίνες που δεν έχουν βρεθεί ή ο τύπος είναι άγνωστος

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Στα τελευταία του υπέφερε από εξογκωμένη κήλη. Ο γιατρός του έδωσε ειδική προστατευτική ζώνη, αλλά δεν την φόρεσε, διότι τον εμπόδιζε στην προσευχή του. Όταν χειροτέρευσε η κατάστασής του, μεταφέρθηκε στο νέο νοσοκομείο τη Μονής.

Ο μόνιμος καθετήρας του προκαλούσε πόνους, που δεν τούς εξωτερίκευε.

Το χρώμα του προσώπου του έδειχνε, ότι γρήγορα θα απέλθη των επιγείων. Ενώπιον δύο νέων Μοναχών παρέδωσε την ψυχή του, όταν στην εκκλησία ο χορός των Ψαλτών και των ιερέων, έψαλλον το «Φως ιλαρόν» στην αγρυπνία της Ορθοδοξίας.

Ο ένας από τούς δύο αδελφούς που στάθηκε κοντά του στις τελευταίες στιγμές, ευρισκόμενος σε κατάσταση Χαριτος, αξιώθηκε να ιδή υπερφυσικά πράγματα. Τον ακούμε να μας τα διηγηθή: » Η μορφή του πήρε το νεκρικό της χρώμα. Ο Παππούς επήρε δύο-τρεις φορές μεγάλες εισπνοές, ενώ οι εκπνοές του εγένοντο μαλακά και ήσυχα. Ξαφνικά έστρεψε το πρόσωπό του απότομα προς τα δεξιά, ωσάν να ήθελε να αποφύγη κάτι ως αηδιαστικό και αποτρόπαιο. Πλησίασα, του έπιασα το χέρι και το φίλησα.

Παραξενεύτικα, διότι ευωδίαζε. Ενώ ήταν νύκτα, αμέσως ακούω έξω βήματα πολλών ανθρώπων. Είχα την αίσθησι, ότι ήλθαν και στάθηκαν στα πόδια του Παππού. Βεβαια δεν τούς έβλεπα, αλλά ένιωθα ότι ευρίσκοντο εκεί. Εξαφνα βγήκε από το στόμα του Γεροντος, ένας ολόκληρος Γερο Αυξέντιος...Βγήκε με μία θριαμβευτική ιαχή, μ'έκύτταξε τον εκύτταξα, και χωρίς να μου μιλήση, είπε τα εξής χαρακτηριστικά: «Τώρα απελευθερώθηκα, τώρα αναπαύθηκα, τώρα ησύχασα» Αυτοί που τον περίμεναν, τον παρέλαβαν και ανεχώρησαν.

Αγαπούσα τον Γεροντα Αυξέντιο και απορούσα, πως δεν είδα τίποτε για τα τελώνια που γνωρίζουμε, ότι έρχονται να φοβερίσουν την Ψυχή. Αγωνιούσα λοιπόν, τι συνέβη με την ψυχή του Γερο Αυξέντιου. Μετά μία εβδομάδα, είδα στον ύπνο μου τον Παππού και τον ερώτησα:

-Πατερ Αυξέντιε, πως πέρασε η ψυχή σου τα τελώνια; Δεν σε ενώχλησαν;

-Κανένα από τα δαιμόνια δεν μπόρεσε να με πλησιάση, πάτερ Ν. Ηταν αγριεμένα, διότι δεν μπόρεσαν να κάνουν αυτά που ήθελαν. Με απειλούσαν χωρίς να μπορούν να μου κάνουν κακό. Αχ τι μας έκανες με τις προσευχές σου, με τις νηστείες σου, με τις μετάνοιες και αγρυπνίες σου... Μ αυτά τα λόγια με αγριοκύτταζαν, χωρίς να μπορούν καν να με πλησιάσουν. Μονο ένα δαιμονάκι της πορνείας τόλμησε να έλθη στα πόδια μου και μου είπε: «Εγώ θα σ' ένοχλώ μέχρις ότου φθάσης στον οίκο του πατέρα σου».

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr